

دوشنبه 15 شهریور 1400 - 08:31

با همکاری کتابخانه پارک شهر و کتابخانه حضرت فاطمه(س) شهر تهران؛

«عبور از سینمای سانسور: تأملاتی در فیلم سازی غیرطبیعی ایران» بررسی شد

ششمین جلسه مجازی پایگاه نقد کتابخانه مرکزی پارک شهر با همکاری کتابخانه حضرت فاطمه(س) تهران، با محوریت کتاب «عبور از سینمای سانسور: تأملاتی در فیلم سازی غیرطبیعی ایران» اثر وحید جلیلی در بستر فضای مجازی برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی اداره کل کتابخانه های عمومی تهران، ششمین جلسه مجازی پایگاه نقد کتابخانه مرکزی پارک شهر با همکاری کتابخانه حضرت فاطمه(س) شهر تهران و بررسی کتاب «عبور از سینمای سانسور: تأملاتی در فیلم سازی غیرطبیعی ایران» اثر وحید جلیلی، با حضور سعید مستغاثی، منتقد سینمایی؛ مرضیه یگانه، مسئول کتابخانه عمومی مرکزی پارک شهر و نسرین رضوان زاده، مسئول کتابخانه عمومی حضرت فاطمه (س) و اجرای میثم رشیدی، یکشنبه ۱۴ شهریور ماه به صورت زنده در بستر فضای مجازی برگزار شد.

میثم رشیدی مجری این برنامه در ابتدا در خصوص کتاب «عبور از سینمای سانسور»، گفت: این کتاب مجموعه مقالات و گفتگوهایی است که در مورد سینمای ایران نوشته شده و نویسنده سعی کرده این مقالات را در قالب کتاب منتشر کند؛ زیرتیتر این کتاب، «تعاملاتی در مورد فیلمسازی غیردینی ایران» است. آقای جلیلی به عنوان نویسنده این کتاب را در ۱۵ فصل تنظیم کرده است که در نهایت، سینمای ایران در این کتاب مورد نقد و بررسی قرار می گیرد. این کتاب که توسط انتشارات شهید کاظمی منتشر شده، حوزه جدیدی را برای شناخت سینمای ایران به روی مخاطبین می گشاید.

سعید مستغاثی، منتقد سینمایی نیز در این برنامه، مباحث این کتاب را یکی از بحث های رایج جبهه انقلاب در سینمای ایران دانست و از وحید جلیلی به عنوان یکی از سرآمدان این جبهه نام برد.

سینمای ایران به لحاظ فکری و محتوایی رشد قابل ملاحظه ای نداشته است

وی ادامه داد: اینکه لژیونرهای ایران چه نسبتی با انقلاب اسلامی دارند و چقدر با مردم ایران و باورهای آنان و فرهنگ عامه این مرز و بوم ارتباط دارند، همه موضوعاتی است که سال ها مورد بحث در جبهه انقلاب بوده است. علی رغم پیشرفت های تکنیکی سینمای ایران در این سال ها، متاسفانه سینمای ایران به لحاظ فکری، درون مایه ای و محتوایی رشد قابل ملاحظه ای نداشته است.

«سینمای» «ایران» دو دروغ بزرگ است

این منتقد سینمای ایران ادامه داد: آقای جلیلی در این کتاب به دو کلمه «سینمای ایران» اشاره می کند و معتقد است که «سینمای» «ایران» دو دروغ بزرگ است؛ چراکه بسیاری از فیلم های تولید شده اصلا «سینما» نیستند و زیر خط استاندارد جهانی تولید می شوند و دروغ دوم هم کلمه «ایران» است که فیلم های تولید شده نسبتی با ایران ندارند.

مستغاثی تصریح کرد: نویسنده اثر، مساله دوگانگی در سینمای ایران و غرب را به شبه روشنفکری نسبت داده است که سبقه دیرینه ای در ادبیات و هنر این کشور دارد که نیازمند بحث های ریشه ای و تبار شناسی است. این درحالی است که این بیماری متاسفانه در سینمای ایران وجود دارد و جستجو در ریشه های اصلی آن را می طلبد.

«سینما» یکی از «دغدغه های انقلاب اسلامی» است

وحید جلیلی، نویسنده کتاب «عبور از سینمای سانسور» نیز در این برنامه مجازی با بیان اینکه این کتاب ماحصل مجموعه ای از مقالات و گفتگوها در حوزه سینمای ایران است، گفت: سینما یکی از دغدغه های انقلاب اسلامی از اولین روزها بوده است و در نخستین روزی که حضرت امام(ره) به ایران آمدند در سخنرانی خود در بهشت زهرا، بخشی از سخنان خود را به سینما اختصاص دادند و چند کلمه کلیدی را در این زمینه مطرح کردند. بعد از آن نیز بسیاری از اهل فرهنگ در بین انقلابیون، دغدغه های خود را نسبت به سینما مطرح کردند که مهم ترین آنان «شهید آوینی» بوده است.

امام خمینی(ره) معتقد بودند باید از فرصت سینما استفاده کرد

وی اضافه کرد: معتقدم سینمای ایران، سینمای راهبردی است و نباید از آن غافل شد؛ نه فقط از جنبه های آسیب های اجتماعی بلکه بیشتر از جنبه فرصتی که سینما ایجاد می کند و شاید بی جهت نیست که حضرت امام (ره) هم از همان اول، سینما را یک فرصت دیدند و معتقد بودند که باید از این فرصت جدید استفاده کرد.

جلیلی ادامه داد: باید بپذیریم که انقلاب اسلامی، خدمات زیادی به سینمای ایران داشته است و به همین منظور سنیمای ایران در مقایسه با سینمای جهان به لحاظ توان فنی و قدرت تولید فیلم جلوتر است. کمتر کشوری وجود دارد که توانایی تولید بیش از ۱۰۰ الی ۱۲۰ فیلم در سال را داشته باشد اما جمهوری اسلامی به این توان دست پیدا کرده و این محصول انقلاب اسلامی است.

نویسنده کتاب «عبور از سینمای سانسور» با اشاره به جنبه های کیفی سینمای ایران، اظهار داشت: سینمای ایران به لحاظ کیفی نیز نسبت به سینمای منطقه جلوتر است. این درحالی است که انقلاب اسلامی به سینمای ایران خدمت کرد، اما آیا سینمای ایران هم به انقلاب اسلامی خدمتی کرده است و این سوالی است که من در این کتاب مطرح کردم.

نثر کتاب خوب و روان و مورد توجه اعضای کتابخانه بوده است

مرضیه یگانه، مسئول کتابخانه عمومی مرکزی پارک شهر با اشاره به بازخوردهای دریافتی از خوانش این کتاب توسط اعضای کتابخانه، گفت: اعضا نظرات جالبی درباره کتاب داشتند و معتقدم کتاب با نثر خیلی خوب و روانی نوشته شده به طوری که توانسته نظر مخاطبین عام را هم جلب کند.

موضوع کتاب جدید است

نسرین رضوان زاده، مسئول کتابخانه عمومی حضرت فاطمه (س) نیز در این برنامه به بیان نظرات اعضای این کتابخانه در خصوص کتاب پرداخت و گفت: همه کسانی که این کتاب را مطالعه کرده بودند در جمع بندی به این نتیجه رسیدند که موضوع کتاب جدید است و نوآوری در واژه واژه این کتاب وجود دارد و خبری از اصطلاحات ثقیل سینمایی در این کتاب نیست.

وی ادامه داد: بحث اینکه «چرا همه قهرمانان اصلی کشور را از سینمای ایران دور کردیم» بحثی بود که مخاطبین با آن موافق بودند. اما برخی از مخاطبین هم معتقد بودند که در بخش های انتهایی کتاب، نویسنده اثر به برخی از کارگردانان سینما که شاید برای بسیاری از مخاطبین سینمای ایران مورد احترام باشند، برچسب هایی زده است که مخاطبین با آن بخش موافق نبودند. در بخش هایی از کتاب هم دیگر خبری از جملات ادبی نویسنده دیده نمی شود. اما در کل، مخاطبین از این کتاب راضی بودند.

بررسی «ریشه های سینمای ایران» به ویژه «سینمای قبل از انقلاب» مهم است

در پایان نشست سعید مستغاثی، منتقد سینما با بیان اینکه یکی از مسائلی که می تواند در وضعیت کنونی سینمای ایران تاثیرگذار باشد «بررسی ریشه های سینمای ایران» و رجعت به عقبه این سینما یعنی سینمای قبل از انقلاب است، گفت: حضرت امام(ره) در مورد سینمای ایران سخنان مهمی داشتند اما این سخنان هیچگاه به صورت کامل مطرح نشده و برخی از سخنان ایشان در این زمینه منعکس شده است.

وی تصریح کرد: اگر ما سینمای ایران را منفک از سینمای قبل از انقلاب ببینیم، حتما راه را اشتباه خواهیم رفت. این درحالی است که باید به ریشه ها پرداخته شود. اینکه چرا بعد از ۴۲ سال از انقلاب اسلامی، سینمای ایران هنوز نتوانسته به نمادی از سینمای انقلاب اسلامی دست پیدا کند و اینکه چرا در حال حاضر، بیننده سینمای ایران تنها چند درصد از مردم ایران را شامل می شود، حکایت دور ماندن این سینما از جامعه ایرانی است که باید آسیب شناسی و بررسی شود.

گفتنی است، این نشست با تقدیر از وحید جلیلی، نویسنده اثر و سعید مستغاثی، منتقد به کار خود پایان داد.